

אוצרות

גליון שבועי מאוצרותיהם של רביה"ק רבי נחמן מברסלב ותלמידיו זיע"א

פעמי השנה החדשה

עומדים אנו בסוף השנה או בתחילתה? תלוי למי נשאל זאת; למקובלים או למי שאינם כאלה. מצידם של אלה האחרונים, השנה עומדת להסתיים. אך מצידם של המחוברים לפנימימות התורה, השנה הבאה מתחילה זה עתה להתרקם... הם יודעים לספר שמתחת לפני השטח, השנה הבאה – שנת תשע"ג – קורמת עור וגידים, דוקא עכשיו.

שהרי השנה המוכרת לנו מלוח השנה, אינו אוסף סתמי של ימים וחודשים; השנה היהודית היא מערכת נפלאה הבנויה כקומת אדם. כשם שקומת האדם יש לה ראש, ידיים ורגליים וגוף, כך גם השנה.

יום המחר אינו המשך טבעי ליום הנוכחי, כשם שהיום הנוכחי אינו תוצאה מכך שהיום הקודם נגמר. יש כאן קומה שלימה של חדשים ימים שעות ורגעים, עם מטרה מוגדרת וברורה.

לכל שנה יש הידיעות הקדושות שעל האדם לרכוש בה, ואת ההרגשות המיוחדות שהאדם אמור להרגיש בה ביחס לבורא העולם.

בספרי הקבלה מפורטים בפירוט רב כל חלקי הקומה של ימות השנה, המקבילים כאמור לקומת האדם:

ראש השנה הוא הראש כמובן, ומשם נמשכת הקומה אל שאר האברים: עשרת ימי תשובה, יום הכיפורים, סוכות, שמחת תורה, חשון כסליו טבת וכו', עד ליום ט"ו באב, בו אנו מתבשרים על יולד חדש שאמור להגיע לעולם – השנה החדשה.

בתקופה זו מתחילים אפוא ארבעים היום של יצירת הוולד, של השנה החדשה. שנת תשע"ג מתחילה להפציע.

וכשם שארבעים יום קודם יצירת הוולד מכריזים בשמים על "בת פלוני לפלוני", כך גם בימים אלה נשמע מחדש הכרוז שמכריז ואומר "בת פלוני" – הלא היא כנסת ישראל, נשמות ישראל – מזומנת להתחבר לקדוש ברוך הוא!

ביום ט"ו באב יוצאת בתולת ישראל בכרמים, ושואלת בתחינה: "בחור" – אבי שבשמים – "שא נא ענייך... אל תתן ענייך ביופי; תן ענייך במשפחה..."

לאמור, גם אם אין בנו היופי הראוי, בכל זאת תן ענייך ממרומים אל צור מחצבתנו, ובחר בנו מחדש בזאת השנה החדשה, שנוכה בה להכיר אותך, להידבק בך ולגלות מחדש את כבוד מלכותך בכל העולם כולו.

נמצא אם כן דבר-חידוש: אין סוף שנה, אלא רק התחלה של השנה הבאה עלינו לטובה.

אך אצל רבינו הקדוש זה לא נגמר כאן. אצלו אין צורך להמתין עד ט"ו באב כדי לחוש את ההתחדשות של השנה החדשה; אפשר כבר לחיות עם זה ממחרת ראש השנה...

והלא כך התבטא רבינו הקדוש (שיחות הר"ן רטו): "אצלי, העיקר הוא ראש השנה, ותיכף כשהולף ועובר ראש השנה, אני מטה אוני ושומע אם מכין בכותל לעורר לסליחות לשנה הבאה. כי אין שום זמן כלל, כי כל השנה חולף ועובר כהרף עין".

אם תרצו, רבינו אומר כאן כי כל יום יש בו הכל. גם ביום אפור של שליה טבת אפשר להטות אוזן ולשמוע – לחוש

בט"ו באב יוצאת בתולת ישראל

בכרמים, ושואלת בתחינה: "בחור" –

אבי שבשמים – "שא נא ענייך... אל

תתן ענייך ביופי; תן ענייך במשפחה".

גם אם אין בנו היופי הראוי, בכל

זאת תן ענייך בצור מחצבתנו,

ובחר בנו מחדש בשנה החדשה.

את ההתעוררות המלווה – את דפיקותיו של השמש המסוכב בעירה ומעיר יהודים לסליחות...

בכל יום אנו יכולים להכיר את ה', לשמוח בו, להתעורר בו לתשובה, להתאבל בו על החורבן, ולהתנחם בו בתקוות הגאולה. אפשר לחוש גם היום את השמחה של פורים, את האבלות של תשעה באב ואת הכיסופים הממלאים את הלב בעת הדלקת נרות תנוכה. שכן השנה היא קומה, ומהיכן שאתה נוגע בה, אתה מחובר אל כולה.

וכשם שהשנה בכללותה יש לה ראש ורגליים, גוף וידיים, כך כל יום ויום אוצר בתוכו קומה שלימה של כל רגשי הקודש האפשריים. צריכים רק להאמין ולהתחבר אליהם. אין זיקה, אין שיגרה; יש רק הסתכלות אמיתית על מהותו של יום בשנה!

ואם הדברים נכונים לגבי כל יום – על אחת כמה וכמה שנכונים הדברים לימים אלה בהם מתקרבים ובאים ימי הסיום של שנת תשע"ב, ומתחילים ארבעים ימי יצירת הוולד של שנת תשע"ג.

שכן, אם אפשר להטות אוזן ביצום גדליה ולשמוע את הלמות פטישו של השמש המעורר לסליחות, בודאי שאפשר בשלחי אב לשמוע את הניגונים המתוקים של ראש השנה, ולקבל תשוקה חדשה אל ה' יתברך.

זה הזמן לשנות את ההסתכלות ולהתחיל בהתחדשות. ומהיום והלאה, כשמפציע יום חדש בבוקר, נקבל אותו בלב פתוח. נמלא אותו ברצונות ויכוספים טובים, בדיבורי תורה ותפילה, מצוות ומעשים טובים – ולא נתפתה לבדוק את מיקומו של אותו היום בלוח השנה או בתקופת החיים...

מה נשמע?

העצה היומית

במדור 'שיעורים חיים' במערכת השמע, התוסף שבוע שיעור יומי מיוחד במינו, בספר הקדוש "ליקוטי עצות", מפה-מפיק-מרגליות הר"ר יעקב נתן אנשין הי"ו. אחרי כל יום השיעור היומי מועבר למדור "ספרי רבינו". שמעו ותחי נפשכם!

שימוש חכמים

בימים אלו בהם חלים ימי השנה לחשובי אנ"ש זכר צדיקים לברכה, יצא צוות 'אוצרות' לשמוע את גדול שגב עבודת אנשי הצדיק הדברים בתורתו ומורשתם לדורות – מפי בני תלמידים אשר זכו לשמשם.

בראינות בלעדיים 'אוצרות ברסלב' העבירו את הדברים:

* הרה"ח ר' אברהם משה וואסילסקי שליט"א – לרגל יום השנה לאביו הרה"ח ר' צבי יוסף וואסילסקי זצ"ל שחל בכ"ט תמוז.

* הרה"ח ר' נתן מימון שליט"א – לרגל יום השנה של הרה"ח ר' יחיאל מיכל דורפמן זצ"ל שחל בה' אב.

לשמיעת הראיונות, הכנסו לתפריט הראשי באדיש והקישו 1-8-9. לאחר מכן בחרו 1 או 2.

התחדשות

למערכת השמע 'אוצרות ברסלב' נכנסו בימים אלו כוחות חדשים ורעננים, אברכים יקרים מאנ"ש בא"י ובח"ל התורמים מזמנם ומכוחם להעשרת המערכת, כדי להגדיל תורה ולהאדירה.

המנצח על המלאכה הוא האברך הנפלא הר"ר שלמה הגדלר הי"ו אשר רב לו באומר ובמעש להפצת אור רבינו זיע"א על פני תבל. ברוך ה' חילו ופועל ידיו תרצה.

חוק. הלימוד היומי

יום	יום בחודש	ליקוטי מוהר"ן	ליקוטי הלכות	ליקוטי תפילות	הדף היומי
א	אב	ה"א	ה"ד	ה"א	כרכה
ב	ב	קטו.	פה	תכה תכו	ג
ג	ג	קטז.	פו	תכו תכה	ד
ד	ד	קטז.	פז	תכט תל	ה
ה	ה	קצו.	פח	תלא תלב	ו
ו	ו	קצו.	פט	תלג תלד	ז
ז	ז	קצו.	צ	תלה תלו	ח
ח	ח	קצו.	צא	תלו תלה	ט

י"ל ע"י 'אוצרות ברסלב'

ת.ד. 50617 בית שמש
טל. במשרד: 02-9993338
פקס: 02-9926066

לשמיעת שיעורים בשפות שונות 02-9950000
בארה"ב 718-8552121
מוקד הישועות 1800-81-81-81

הפצה למנינים ובתי כנסת: 052-7649775
הנצחה, תרומות ופרסום: 054-8419620

ניתן לקבל את הגליון מידי שבוע גם בדוא"ל
otzrot.breslev@gmail.com

י"ר הוועדה הרוחנית: הרב שמעון טייכנר
עורך: נתן אנשין natananshin@gmail.com
מפיק: נוחעם א. ברזעקי

האור החדש שלעתיד לבוא!

"משיבת נפש", עלים לתרופה". הסתכלות של "אין עוד מלבדו"; "ה' איתך עמך ואצלך" על אף כל המעברים וההרפתקאות.

בכן, גם אם הטבע – טבע התאוות, הבטלה, העצבות ושאר היסורים – מתגבר עלינו, אין זו סיבה ליפול ולהתרחק. שכן יש לנו כבר הארה מלעתיד לבוא, הארה שמלמדת אותנו איך להיות עם ה' גם עכשיו, עוד בטרם שודד הטבע!

וצדיק זה מלמד אותנו גם דרך החדשה ונפלאה: דרך התבודדות שהינה לא רק 'תפילה' שמשדרת את הטבע ופועלת ישועות, אלא תפילה שנותנת להרגיש גם עכשיו, בתוך כל הבלבול והחושך, קרבת אלקים מיוחדת במינה. כך שגם כאשר כוחות הטבע והרע משתוללים ומפילים אותנו חללים, הוא מלמד אותנו לבוא ולהתיישב לפני ה', לפרש לפניו את שיחתנו. להתאנח לפניו, ולהיות עמו יחד, ולהמשיך להליחם על אף הכל.

כשאנו שוקדים על דלתותיו של רבינו הקדוש ומתאבקים בעפר רגלי תורתו ועצותיו, אין אנו מצליחים רק לשבור את הטבע ואת הרע, אלא גם מקבלים הארה מלעתיד לבוא, שנותנת תחושה ברורה כי גם עכשיו, כשכוחות הטבע מרעימים בקולם, לא עזבנו ה', וה' לא שכחנו.

ומי עומד נגד הסביבה הגויית? נגדם עומדים אותם הצדיקים ששתל ה' בכל דור, צדיקים שזיככו את עצמם, עד אשר התעלו מעל גבולות הטבע – והם במופתיהם הנפלאים פוקחים את עינינו לראות שאכן "אין עוד מלבדו", וכי הטבע משועבד כולו להשגחת ה', וגם אם הטבע מחייב תרחיש כלשהו, בא הצדיק וגזור אחרת.

אך שימו לב: יש צדיק פלאי, אשר אינו מסתפק בכך. שידוד הטבע אינו ההישג הגדול שלו; הוא כבר רוצה משהו אחר לגמרי. הוא לא חפץ שיספרו ממנו 'מופתים' איך שידד את הטבע, כי לא באלה תהלתו. הוא גם לא רוצה שידחקו את השעה בתפילות לשינוי הטבע, אלא רק "אם יתן השם יתברך – יתן; ואם לאו – לאו".

הוא רוצה משהו אחר לגמרי: **ביטול הטבע לגמרי!** הוא רוצה להטעים לנו כבר עכשיו את סוג ההנהגה שתהיה לעתיד לבוא, כאשר לא יתנהג העולם על פי חוקי הטבע כלל, "ונשגב ה' לבדו"; "וראו כל בשר יהדיו כי פי ה' דיבר" – – –

צדיק זה, הזדקך והתעלה מעל הטבע בתכלית, ושם ממרומים הוא מביא לנו תורות נפלאות, השגות השייכות לעתיד לבוא. בכוחו אנו מקבלים הסתכלות אחרת לגמרי על כל המציאות. הסתכלות של "ליקוטי מוהר"ן",

"ישראל הם למעלה מהטבע, רק כשהם חוטאים הם ושולם, אזי נופלים אל תחת הטבע כמו העכו"ם שהם תחת המזל והטבע, ואזי יש להם גלות וצער ח"ו, וכשהקב"ה רוצה לרחם על ישראל ולהושיעם מגלותם, אזי ממשוך עליהם ההשגחה ואזי מכניע ומבטל הטבע והמזל שהיה מחייב שיהיו ישראל נתונים תחת ידם.

"ודע שזאת ההשגחה הוא ממשוך מסוף העולם, כי לעתיד בעת הקץ יתבטל הטבע לגמרי, ולא יהיה רק השגחה לבד"

(ליקוטי מוהר"ן ח"א, רפב)

עם ישראל אינו סוכל! שהרי ה' איתם עמם ואצלם, ומלווה אותם על כל צעד ושעל. ומאחר שכן, איך יתכן סבל?! "כי מי שיש לו דעת ויודע שהכל בהשגחה מהשם יתברך, אין לו יסורין ואינו מרגיש שום צער, כי ה' נתן וה' לקח" (שם)

אם אנחנו סובלים, אין זה אלא שהסביבה הגויית, על עיתותיה ופרשניה, עשתה את שלה, והשפיעה עלינו לרעה. היא טפטפה בנו את הארס של 'חכמת הטבע' המשכיחה מאתנו ש"אין עוד מלבדו"... זוהי הגלות! הגלות איננה הצרות הקשות, אלא ההסתכלות הטבעית עליה!

בעקבות הדורות בחסידות

דורות

רבי יוסף (יוסק'ה) אוירבך – חתן רבינו

נסתלקו לעולמם בזה אחר זה. פעם אחת, בישיבת 'שבעה' על אחד מילדיהם, שפכו לפני רבינו את צערם העמוק מני ים. השייבם רבינו: "האמינו לי, עוד יקנאו בככם – בגין ילדיכם". תוך כדי דיבור פנה אל חתנו רבי יוסק'ה: "אתה עוד תוכה לבנים". ובפנותו אל בתו, המשך: "זאת עוד תראי בני נשים" – – –

דבר אחד מדבריו הקדושים לא נפל; הם זכו לבן ובת צדיקים וקדושים: רבי אברהם בער (שנקרא ע"ש סבו הרב מחמלניק), ואחותו מרת רבקה מרים שנישאה לבן דודה רבי שמחה ברוך, בנם של רבי יצחק אייזיק ומרת שרה בת רבינו הקדוש. רבי יוסק'ה נפטר צעיר לימים. זוגתו מרת אדל האריכה ימים יחסית. נפטרה בשנת תרי"ד, בגיל שישים ושבע.

שמשון מרשקוב, את הספר "תולדות יעקב יוסף" בעיר קורין, בשנת תק"מ.

זכה רבי אברהם דב לבוא שלש פעמים בקשרי שידוכין עם צאצאי הבעש"ט הקדוש: בנו רבי משה ואב היה חתן רבי צבי בן הבעש"ט; בנו רבי יעקב פנחס היה חתנו של רבי ברוך ממזיבון; ובנו רבי יוסף-יוסק'ה נשא לאשה את הצדקת אדל, בתו הראשונה של רבינו הקדוש, שנולדה בשנת תקמ"ז בעיירה 'הוסיאטין' בהיות רבינו בן חמש עשרה שנים. היא נקראה על שם סבתה הצדקת מרת אדל בת הבעש"ט, עליה אמר אביה: "לקחת את נשמתה ממקום גבוה מאד; מן הפסוק א'ש דת לימו". רבינו החשיב מאד את דעתה ונהג להתיעץ עמה לעתים. גם מוהר"ג החשיבה מאד כמובא במכתביו.

רבי יוסף-יוסק'ה בן הרב מחמלניק נקרא על שם סבו בעל התולדות.

בשנת תקנ"ט, כששב רבינו מארץ ישראל, התקיימו האירוסין בין בתו אדל שהיתה בת שתים עשרה, לבין רבי יוסק'ה שהיה מופלג בתורה ובריאת שמיים. בראש חודש אלול תק"ס התקיימו נישואיהם; "והחתונה היתה בחמלניק, והיה שם (רבינו) על החתונה עם כל בני ביתו כנהוג. ועל החתונה היתה אמו הצדקת מרת פייגא זכרונה לברכה, וראתה בעת החופה את הבעל שם טוב זכרונה לברכה, כי היא היתה צדקת בעלת רוח הקודש" (חיי מוהר"ן ק"ד).

רבי יוסק'ה וזוגתו סבלו רבות מצער גידול בנים; ילדיהם

נולד לאביו הרב הקדוש רבי אברהם דב אוירבך, חתנו של בעל התולדות יעקב יוסף; בת יחידה היתה לרבי יעקב יוסף מפולנאה, מגדולי תלמידי הבעל-שם-טוב. בתו זו נפטרה על פניו בעודה צעירה והותירה אחריה נערה קטנה, שגדלה בבית סבה הגדול הזה. בהגיעה לפרקה אמר הבעל שם טוב לתלמידו רבי יעקב יוסף שישא את נכדתו היתומה לרבי אברהם דב, מי שהתפרסם לימים כ"הרב מחמלניק".

גאון עצום וצדיק מופלג היה רבי אברהם דב, הבעל-שם-טוב העריכו מאוד וחדשים ארוכים לאחר נישואיו היה סמוך עם זוגתו על שולחנו של אור שבעת הימים. באותם ימים הקפיד הבעש"ט שלא להסב אל השולחן לסעודה בטרם יסב גם רבי אברהם דב. לא פעם ארע שהבעש"ט כבר היה מוכן לסעוד, אך כיון שרבי אברהם דב טרם הגיע, המתין עד לבואו.

הבעש"ט אף הורה לבני הבית שלא יקראו לרבי אברהם דב לסעוד לפני שהוא, הבעש"ט, יטול ידיו לסעודה, בהסבירו: "לימודו של רבי אברהם דב יקר מאד בעיני, מכיון שהוא לומד תורה לשמה, ואסור לבטלו מלימודו אפילו רגע קט!"

מלבד היותו חתנו של בעל התולדות ומבאי ביתו של הבעש"ט, קיבל רבי אברהם דב הרבה מדרך החסידות מאת רבי דוב-בער המגיד ממזריטש.

ברבות הזמן התקבל כרב העיר חמלניק, ולאחר פטירת יקנו-חותנו, מילא את מקומו בפולנאה.

רבי אברהם דב אף הוציא לאור יחד עם גיסו רבי אברהם

נקודה

"העולם אומר, כשאוכלים חזיר – שלפחות יזל על הזקן... ואני אומר, כשאוכלים חזיר – שלפחות לא יזל על הזקן".

(רבינו הקדוש זי"ע)

שני דינים' בראש השנה של רבינו

החבורה, כאשר לאחר כל המאמצים והכספים הרבים ששולמו, לא הצליחו ברגע האחרון להגיע לאומן.

מאוכזב ביותר חזר ר' שמואל לירושלים, לבו היה שבור לרסיסים על ההפסד הגדול, והוא עלה לבית אחיו ר' וועלוול לשפוך את מר לבו על האבידה הגדולה.

ר' וועלוול ראה את אשר לפניו, וענה לו בעגה הלמדנית:

"אל דאגה, שמואל יקירי! יש לנו כאן שני 'הגדרות' שונות: שני דינים, אחד הוא 'לנסוע אל הצדיק לראש השנה', והשני הוא 'להיות אצל הצדיק בראש השנה'. ועל ידי שני דינים אלו חלים שני תיקונים נפרדים. ובכן, זכית ל'חלות' הראשונה, אתה מצידך 'נסעת' בשלימות לצדיק לראש השנה; כל הנסיעה כדאית היתה רק בשביל 'חלות' חשובה זו" - - -

הדברים שיצאו מן הלב נכנסו אל הלב והחיו את ר' שמואל בשעתו הקשה.

תשע שנים חלפו עברו. בראש השנה תשמ"ב קרה הבלתי יאומן. ר' שמואל צ"ציק זכה במה שמעטים מאד מקרב חסידי ברסלב של אז זכו; הוא הצליח להשתתף בקיבוץ הקדוש באומן, שנערך בביתו של יהודי מקומי, יצחק רבינוביץ שמו, אשר מסר נפשו לאפשר לחסידים לקיים את ציווי הרבי הקדוש. היתה זו נסיעה הרת גורל ומלאת תהפוכות, ובחסידי שמים חזר ממנה ארצה בריא ושלם.

שמח וטוב לב עשה את דרכו הפעם אל אחיו הגדול. ר' וועלוול קיבלו בסבר פנים יפות, הוא התמלא שמחה רבה ועצומה על שאחיו זכה סוף סוף להגיע לשיא חלומותיו, ובחרדת קודש לא הפסיק לשבחיו ולהללו: "הו, הו, זכית להיות אצל רבי נחמן בראש השנה! זכית להיות אצל רבי נחמן!"

שהרי זו היא המטרה עצמה עם כל שתי היחלשות - להיות אצל הצדיק בראש השנה.

במירון וברושלים. במשך השנים אף חיבר כמה ספרים בתורתו של רבינו.

נסיונות רבים עשה ר' שמואל צ"ציק, פעם אחר פעם, לנסוע לאומן לימי ראש השנה הקדושים. הוא גלה לארצות הברית למשך חודשים ארוכים בכדי לקבל אשרת כניסה לברית המועצות, וניסה את כל האפשרויות, ומעל הכל לא מפסיק להתחנן לה' יתברך על כך. פסגת חלומותיו היתה: ראש השנה באומן - - -

בסוף חודש אלול תשל"ג, לאחר מאמצים אין ספור והשתדלויות של עסקני ברסלב, הצליחה קבוצה גדולה, וביניהם ר' שמואל צ"ציק, להבקיע את הדרך עד לעיר קייב, כשבתוכניהם להמשיך משם לאומן ולשהות בה בימי ראש השנה. אך למרבה הצער השלטונות מנעו מהם את הכניסה לאוקראינה.

ערב ראש השנה, ר' שמואל אינו יודע את נפשו. במקום להתפלל בקיבוץ הקדוש באומן, או למצער בקיבוץ במירון כפי מנהגו מאז התקרב לרבינו, הוא נמצא כעת על אדמת נכר. הוא לא מצליח לעצור בעד רוחו הסוערת, בדם ליבו ניגש לשוטרים הרוסיים והתחנן לפניהם בתחנונים, שירחמו עליו ויפתחו את השערים הנעולים... אולם נגורה הגזירה, הרשעים התעקשו, ובשום אופן לא הניחו לחסידים להמשיך בדרכם.

'ראש השנה' קשה מנשוא עבר על ר' שמואל ושאר בני

אפולולית הקיטון הצר בירושלים העתיקה לא הצליחה להסתיר את הנהרה השפוכה על פניהם של שני האחים היוקדים בלהבת אש. היו אלה הנער שמואל צ"ציק שנפשו מחפשת זה כמה שנים אחר הדרך לעבודת השם; ואחיו הגדול, הלמדן רבי זאב דוב (וועלוול) צ"ציק מגדולי תלמידי הגרי"ז מבריסק.

ר' וועלוול שזה מכבר שם לבו לנפש המיוחדת של אחיו הקטן המחפש את דרכו בחיים, מוציא מארון הספרים את הספר "ליקוטי מוהר"ן", ולעיניו המשתאות של שמואל הוא מתחיל לקרוא בקול ובהטעמה את נוסח השער של הספר... לפתע, חיל ורעדה אוחזת אותו, הוא מגביה את קולו בצורה דרמטית וקורא מתוך הכתב שוב ושוב: "מי כמוהו מורה! - - - מי כמוהו מורה! - - - מי כמוהו מורה! - - -"

שמואל שומע ומבין. המילים היוצאות באמת ובתמים מפי אחיו, פולחים אל מעמקי לבו ומורים את הדרך; אכן רבינו הקדוש מברסלב 'מי כמוהו מורה' את הדרך האמיתית, מלאת ההתחדשות והתקוה לחיים רוחניים עשירים ביותר!

חיפש שמואל את אנשיו של רבינו ומצא את ר' הירש לייב ליפל, את ר' שמואל שפירא ואת ר' אברהם יעקב גולדרייך. בהשפעתם הפך לחסיד ברסלב נלהב, כשברבות השנים אף הוא עצמו משמש לחסידים כדוגמה חיה של עבודת השם במסירות נפש עצומה,

גניזות

מחקרים היסטוריים בחסידות

שאלה:

האם ידוע מהו התוכן של 'מגילת סתרים' שנכתבה מפי רבינו?

תשובת הרה"ח ר' נחמן ישראל בורשטיין

ערפל סמיך אופף את כל הקשור למגילה קדושה זו שבה נכתב סדר ביאת המשיח, ברמיזה ובראשי תיבות, וזאת בהתאם לאזהרתו הנחרצת של רבינו הקדוש, "שלא להעתיק קונטרס זה, ומכל שכן שלא להדפיסו" (ימי מוהרנ"ת "א). כך שגם אם היה ידוע לנו משהו על תוכנה של המגילה היינו נמנעים מלגלותו. אולם אציין פה שנים אודות המגילה ותוכנה, שאותם לא נצטוו להסתיר.

כפי שקיבלתי מזקני אנ"ש, נכתבה המגילה גם ע"י מוהרנ"ת וגם ע"י רבי נפתלי. העותק שהיה אצל מוהרנ"ת נגנב ולא נודע מקומו (כפי שמעיד רבי נחמן מטשעהרין בימי מוהרנ"ת שם), ואילו העותק שבידי רבי נפתלי שרד ומאוחר יותר נוסר על ידו לתלמידו רבי אהרן ליפאוועצק, כנראה בצירוף חלקים בעל-פה, אותם אמור לדעת רק 'אחד בודו'.

רבי אהרן מסר זאת לרבי אברהם ב"ר נחמן שאותו מצא ראוי לכך. רבי יצחק מאיר קורמן שבידוע הסתופף רבות בצילו של ראב"ן החל משנת תרס"ז ואילך, ואף הצטרף אליו במסעותיו לעיירות אנ"ש באוקראינה, סיפר לי כי זכה באחת ההודמנויות לקבל ממנו חלקים בעל-פה מתוך המגילת סתרים.

כאשר חלה ראב"ן את חוליו האחרון והשמועה נפוצה באומן כי הוא מוטל על ערש דוי, מיהרה בתו הצדקנית של רבי אהרן ליפאוועצקי לברר מה עלה בגורל המגילת סתרים, והאם מסר ראב"ן הלאה את סוד הדברים. אך נטרפה השעה, החולי התגבר מאד ורבי אברהם שוב לא היה מסוגל להוציא הגה מפיו. כך נשארה אצלנו רק המגילה הבלתי-מפוענחת ואין איש בימינו היודע את סודה.

כיום קיים עותק של המגילת סתרים בכתב ידו של רבי אלטר טעפליקער שהיה גיסו של ראב"ן בזיווג שני. יתכן שאחר פטירת ראב"ן הגיעו הכתבים לידו ויתכן שעוד בחייו העתיק ממנו את הקונטרס.

ידוע לי כי גם ברשותו של רבי אברהם טעמנהאראץ באומן נמצאה העתקה של המגילת-סתרים, ורבי הירש לייב ליפל סיפר לי כי באחת השנים, בליל עשרה בטבת, במזג אויר קשה וסוער שמנע מאנשי שלומנו להתאסף אצל רבי אברהם, הצליח רק הוא להגיע לביתו. הם ישבו כמה שעות ביחידות עם מגילת הסתרים כשרבי אברהם מפענח לו את כל ראשי תיבות שבמגילה.

לארץ ישראל הגיעה המגילה דרך רבי גדליה פליער שיחי שקיבלה ברוסיה מרבי מיכל דורפמן שאשתו היתה נכדת רבי אברהם טעמנהאראץ. כאמור הקפידו אנ"ש מאד לקיים את אזהרתו הנחרצת של רבינו שלא להעתיקה ובודאי שלא להדפיסה, גם אם ממילא אין לנו יודעים את פשרה.

לחידודא

חידון השנוע לצעירים

חידה מס' **116**

מאיזו סיבה, אמר מוהרנ"ת, עזר לו ה' כל כך לעת זקנתו?

הפתרון לחידה מספר 115

לגבי מה אמר רבינו שצריך להיות חכם בראש השנה?

- בכדי לחשוב באותם ימים קדושים רק מחשבות טובות.
(שיחות ה"ר, כא)

זכה בהגרלה לחידה מס' 113

משפחת פישר, רח' תלמודי, ירושלים.

בסך 50 ₪ זכות קניה בחנות ספרים 'ברסלב' רחוב מאה שערים 110 ירושלים

לתשובות - התקשרו למערכת הממוחשבת 'אוצרות ברסלב' 02-9950000. לאחר בחירת הספר, תקשו 1-9-2-1 ותשארו הודעה. בין הפותרים נבונה עדי יום שני בשעה 12 בלילה. תערוך הגרלה על זכות קניה בסך 50 ₪

נפלת קצת (או הרבה)? למה לעזוב לגמרי!?

הרב אליהו גודלביסקי

למה נחרב בית המקדש? את השאלה שאל הקדוש ברוך את חכמי ישראל: "על מה אבדה הארץ", אך הם לא ידעו לענות. "ויאמר ה' על עונם את תורתו ולא שמעו בקולי ולא הלכו בה" ופירשו חז"ל, מה הכונה "ולא הלכו בה"? – שלא ברכו בתורה תחילה.

שואל רבי נתן, מדוע היה צריך הקב"ה לשאול את עם ישראל "על מה אבדה הארץ", מה תועיל תשובתם אחרי שכבר נחרב בית המקדש? ועוד יותר קשה, מדוע החכמים לא ידעו להשיב על כך עד שהקב"ה בעצמו היה צריך להשיבם להם את התשובה? הלא כל התורה מלאה פסוקים שאם עם ישראל יעזבו את התורה, הקב"ה יענישם על כך.

אלא, אומר מוהרנ"ת, הסיבה שהקב"ה שאלם על כך היתה בשביל שישומו ליבם לכך שלא יחזרו ח"ו עוד פעם על אותה טעות. שכן עם ישראל בודאי נכשל בעברות חמורות, ובודאי זה לא התחיל בפעם אחת שנפלו כל כך ממדרגה של צדיקים (כפי שהגאון מוילנא אומר על זמן בית המקדש, שאין לנו השגה והבנה אפילו באיש הכי פשוט מהדרות הללו) למקומות נמוכים ושפלים מאד. אלא ודאי היתה כאן איוו טעות דקה שממנה התחילה כל הדרדרות הזו, על דרך שאמרו חז"ל על יצר הרע: "היום אומר לו עשה כך, ומחר אומר לו עשה כך, עד שהולך ועובד עבודה זרה".

הקב"ה רצה שהם יבחינו בזה, מהי הטעות הזו, כדי שלא יחזרו עליה שוב, ולכן השיב להם הקב"ה בעצמו: "ויאמר ה' על עונם את תורתו" – כי הסיבה שהם עזבו את קיום התורה לגמרי הוא משום שלא התחזקו לעשות לפחות קצת מעשים טובים שכן היה בכוחם לעשות!

נפלת קצת? למה לעזוב לגמרי!?

ועוד יותר הוכיחם הקב"ה ואמר להם, אם אתם לא זוכים לחטוף מצוות ומעשים טובים, לפחות תהיו קשובים לרצונות הטובים שיש לכם בלב פנימה, שהרי על כל יהודי ויהודי נאמר הפסוק: "מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה" שבין ישראל לאביהם שבשמים. וזה היתה טענתו "ולא שמעו בקולי" – למה לא שמעתם והתמונתם בכוז שיוצא בכל יום ויום ומכרות "שובו בנים שובבים" (וזהו נשא) שעל כך אומר הבעש"ט הקדוש כי את הכרוז הזה שומע כל יהודי ויהודי בלב, והיא גורמת לו להרהר בתשובה.

ואיך כל זה קרה שנפלו כל כך?

אומר רבי נתן, שהתשובה לכך מונחת בסוף המסוק: "ולא הלכו בה" – שלא ברכו בתורה תחילה". כל הנפילה שלהם היתה בגלל שהם לא שמחו והודו וברכו את ה' "אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו".

שכן אם הם היו הולכים בדרך של שמחה והודיה לה' על גודל זכותם ללמוד התורה ולקיים מצוותיה, אז בודאי היו שמחים מאד מאד על כל מעט ומעט טוב שהיו זוכים לחטוף בכל זאת, ובודאי שלא היו נופלים ועוזבים בדעתם לומר שאם הם נפלו בחטא אחד, הם כבר יכולים לעשות את כל החטאים שבתורה.

ההיפך הוא הנכון, אז הם היו יודעים שאם ח"ו נכשלו בחטא אחד, הרי שלפחות את מעט המצוות שכן יש בכוחם לעשות, הם היו חוטפים ועושים ושמחים בהם מאד, ובודאי ובודאי שלא היו נופלים ועוזבים את התורה לגמרי ח"ל. אלא להיפך, על ידי שהיו מחזקים עצמם ושמחים בכל מצוה ומצוה שעשו, היו מתמלאים בחרטה ובושה, והיו עושים תשובה על כל העוונות שעשו, וממילא גם לא היו מגיעים לכל הצרות והגלויות.

זוהי אפוא המשמעות בלשון הפסוק "ולא הלכו בה" – שלא הלכו בכל רגע ורגע עם הדרך הזו של שמחה בכל מעט ומעט טוב, ולא הפכו זאת להילוך ודרך חיים.

(מעבוד מחור שיעורו של הרב אליהו גודלביסקי. ניתן להאזין לשיעור

במסערת השמיעה של אצרות ברסלב 9950000-02, לשון הקודש, שיחות ומאמרים, שיעור מס' 25)

פרשת ואתחנן

מתחילים בכל יום מחדש

כשם שהקב"ה הוא אין סוף, כך הדרגות והרוחניות שברא הן אינסופיות ואין חקר לעומקם ולרוחבם. לכן גדולי הצדיקים שהתייעגו ועמלו בעבודת ה' מרגישים תמיד שעדיין ההשגות האמיתיות מהם והלאה.

כפי שמצאנו את משה רבינו בשנתו האחרונה, אחרי שעמל ויגע ועלה במעלות עצומות לאין שיעור, אחרי שהוציא את ישראל ממצרים, קיבל את התורה, ניצח את סיחון ועוג ועוד רבות – אמר לה': "אתה 'החילות' להראות את עבדך את גדלך" (דברים י"ג) שכן הרגיש שהוא עדיין רק בהתחלה...

אכן זה עיקר המהות של הדביקות בה', שהאדם יתחיל לעבודו בכל פעם מחדש, כאילו מעולם עדיין לא התחיל – וכך יגלה כל פעם עומק חדש וירגיש חיות ומתיקות חדשה בעבודת ה'.

רק אלה הם החיים האמיתיים, כי חיים משמעותם התחדשות, כך למשל מי מעיין שנובעים ומתחדשים כל הזמן מכוונים "מים חיים" (ויקרא י"ד, וראה שם בכלבים).

זה שכתוב "ואתם הדבקים בה' אלוקים חיים כולם היום" (דברים י"ד, ד), שכן רק כאשר מתחדשים בכל יום מחדש כאילו רק היום נכנסו והתחלנו בעבודת ה', זוכים לחיים האמיתיים שהם הדבקות בה' יתברך.

(עפ"י לקוטי הלכות, תפילין, ה' כה-לו)

אומן ראש השנה
ההרשמה בעיצומה!
התקשרו עוד היום:
02-5410100
ד"ר צדיקים
www.zadikimours.com

טסים לחו"ל?
התקשרו לגלאט תור
כל שירותי הקרקע באירופה
גלאט תור
03-9-46-46-46

בעת צרה, בשעת מצוקה. גם בעת שמחה ובכל זמן
מוקד הישועות 1-800-81-81-81
להעברת בקשות לתפילה ולהדלקת נר בקברו של רבי נחמן מברסלב באומן
לישועה וצלחה, ליוון ופונסה, לרפואה, למקשה לילד, לנחת ושמחת חיים

המפיעים									
<p>תלמוד תורה "ברסלב" בעיה"ק ירושלים תובב"א ע"ש רביה"ק מוה"ר מברסלב זצ"א</p> <p>סנא מלא ברכות</p> <p>נשר בזה לדידתו עמק מסיפיו יביסיד חי חיות בית היתר הקי אשר ידו וכו' לנק אמונה לכיסו וביצו היתר ועמד תחור שבה</p> <p>כשת מה"ר "צחק גרינר" שליט"א חבר הגהלת התור</p> <p>לנגל ארסי"ב ע"ב חתן החשוב (נחמן) יהונתן נ"ו בשעסלת ע"ב בת ה"ר נתן לברמנש ה"ו נכדת הרה"ר נתן לברמנש שליט"א</p> <p>הארטמן מן שטא שחונן עלה פיה לפי הדרוך הסללה לו מביה"ק הגהלת ויהא ידו חיים מברסלב ככנן עדיין אור ימים שנות חיים נכס</p> <p>המנצחים מקובל התלמידים ועד הוראים</p> <p>ההנהלה</p>	<p>מודיעין עלית</p> <p>הר"ר שרגא נתן מרל ה"ו הר"ר בנימין טרל ה"ו</p> <p>תרמו והפיצו 1000 גליונות</p> <p>לע"נ סג"מ הר"ר משה חיים ב"ר שרגא פינבל מרזל זצ"ל נלבע"ד אב תשע"ב תנצב"ב.</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לו לראות רב נתן דקדושה</p>	<p>בית שמש</p> <p>הר"ר אברהם קניני ה"ו</p> <p>תרם והפיץ 1000 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבן שיחי'</p> <p>ומסמן בזה את אנשי תברך וירדו לשע"נ שיקיים בכל שלק ומחמת-חמת בביתו רח"ו ר"ב 12/4 בת שש</p> <p>הבית מילה יקיים בעלה ביום השב"ק בביתו מ'תלתין' בשעה 10:30</p>	<p>צפת - בית שמש</p> <p>הר"ר נתן נחמה אשכנזי ה"ו</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הבר מצוה לבנו צבי עקיבה נ"ו</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לו לראות רב נתן דקדושה</p>	<p>ירושלים</p> <p>הר"ר שמעון שפיגל ה"ו</p> <p>תרם והפיץ 1000 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבת שתי'</p> <p>בשנת ה'תשס"ה נאסח"ל על חסד החסד אשר נמלנו עד כה נפגש בהולדת ביתי שתי' ע"נ למסמן בזה א"ל את שתי' חבר יחידי לקדושה רבא שב"ק ואחת-נחמן במלכ"ל גדול נמשא ירושלים לסוד הפסלה (עד שנת 1345) נלכו בשמחתם ששת ימים אי ידידם שמעון שפיגל</p>	<p>בית שמש</p> <p>הר"ר נתן נחמה אשכנזי ה"ו</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הבר מצוה לבנו צבי עקיבה נ"ו</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לו לראות רב נתן דקדושה</p>	<p>בית שמש</p> <p>הר"ר נתן נחמה אשכנזי ה"ו</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבן שיחי'</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לו לראות רב נתן דקדושה</p>	<p>בית שמש</p> <p>הר"ר נתן נחמה אשכנזי ה"ו</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבן שיחי'</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לו לראות רב נתן דקדושה</p>	<p>בית שמש</p> <p>הר"ר נתן נחמה אשכנזי ה"ו</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבן שיחי'</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לו לראות רב נתן דקדושה</p>	<p>בית שמש</p> <p>הר"ר נתן נחמה אשכנזי ה"ו</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבן שיחי'</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לו לראות רב נתן דקדושה</p>

פשוט להגיע לאומן

מזמינים כרטיס עכשיו: **02-800-80-80**

כל כך פשוט.

הרשמה טופס פילי
דרכון טופס דרכון
תשלום תשלום
בתוקף בתוקף